

14.02
SINT-VALENTIJN
ANDERS

Sint-Valentijn

ANDERS-WANDELING

GETUIGENISSENBOEKJE

Beste wandelaar

Bij velen onder u staat 14 februari met stip in de agenda. Met Sint-Valentijn zetten we onze geliefde in de bloemetjes of sturen we een kaartje om onze liefde te verklaren. Die kleine gebaren maken het leven met elkaar de moeite waard.

“Ik ben God dankbaar dat veel gezinnen, die zich als verre van volmaakt beschouwen, in liefde leven, hun eigen roeping verwezenlijken en voortgaan, ook al komen zij onderweg zo vaak ten val”, schrijft ook paus Franciscus in Amoris Laetitia (de vreugde van de liefde), zijn brief over gezinnen. De paus is zich bewust van de moeilijke wateren waarin het huwelijksbootje zich kan bevinden. Hij beseft bovendien dat liefde veel gezichten kan hebben. Daar willen we in deze tijden bijzondere aandacht aan besteden.

“Sint-Valentijn anders” roept op bewust stil te staan bij de liefde, ook bij de kwetsbaarheid van die liefde. Zo vanzelfsprekend is dat niet. In het bisdom Brugge en Gent bestaat er intussen al een kleine traditie om “Sint-Valentijn anders” te vieren. De inspiratie daarvoor kwam vanuit Frankrijk, waar Saint-Valentin autrement al langer bestaat. Onze twee bisdommen werkten net zoals vorig jaar een wandeling uit die u met het eigen gezin in uw vertrouwde parochie kan doen. We gaan als het ware even op pelgrimstocht om te ontdekken hoe de liefde in ons leven een plaats krijgt. Zo wordt Sint-Valentijn een feestdag die de veelheid van de liefde viert. Bedankt om mee te doen.

Liefdevolle groet

+Lode Aerts, bisschop van Brugge

+Lode Van Hecke, bisschop van Gent

Roel en Ulrikke

“Liefde toont zich niet op het groot feest, maar de dag erop.”

Roel:

Liefde betekent voor ons: elkaar leren ontdekken en dat elke dag opnieuw. Dat gaat zo in de goede momenten, maar ik ben ervan overtuigd dat liefde zich vooral ook toont in de kleine momenten, de momenten waarop het wat minder gaat. Liefde toont zich niet op het groot feest, maar eerder de dag erop.

Liefde voor ons is uiteindelijk concreet geworden in onze kleine Tuur. Als kind was ik altijd al gefascineerd door het kerstverhaal. Jozef en Maria gaan daarin op zoek naar een plaatsje en zijn wanhopig als ze dan dat plaatsje niet vinden. Als ouder wil je je kind beschermen tegen die weerloosheid. Dat is enorm mooi beschreven in dat kerstverhaal en dat gevoel ervaar ik nu als vader heel sterk.

Ulrikke:

Sinds ik mama ben van Tuur heb ik een hele andere soort liefde ontdekt. Het is een liefde die eigenlijk niet te omschrijven is. Dat tikkeltje meer was er al, dat is wat het geloof voor mij is. Zo willen we dat in ons gezinnetje belichamen. Alles begint bij liefde, liefde voor elkaar maar ook liefde voor het grotere geheel.

Onze opdracht voor jullie,
speel jullie favoriete liefdesscène na van een film of een boek en
maak er een foto van.

zuster Hadewijch

“Liefde is niet alleen iets doen, is niet alleen bidden, maar is ook genieten.”

Graag wil ik u eens vertellen over de liefde van een kloosterzuster voor de Heer.

Wij beleven de liefde op een bijzondere wijze, maar toch hebben wij een relatie, en dat is de Heer.

Ik spreek hem altijd aan: Heer, of met Zijn naam: Jezus. En wat doen wij eigenlijk? Wij proberen in geloof een relatie te beleven, in die zin van Heer ik geloof dat Gij hier zijt, ik geloof dat Gij mij ziet, dat Gij mij bemint en dat Gij mij helpt om het leven door te komen.

Liefde is niet alleen 'iets doen', is niet alleen 'bidden' maar ook 'genieten'. Dat mag zeker: genieten van de liefde en gelukkig zijn. Je kan gelukkig zijn door wat God voor ons doet. Als je gelooft kan je soms ervaren dat je leven door God in handen genomen wordt, dat je echt van Hem hulp ontvangt.

Net zoals in een gezin proberen wij goed overeen te komen. Je kan ook genieten van Gods liefde in de medemensen. Net zoals in een gezin proberen wij (zusters van één gemeenschap) goed overeen te komen. Dat toont zich nogal dikwijls aan tafel. Soms is er eens een accidentje, een misverstand, en we proberen dat toch wel bij te leggen en 's anderendaags opnieuw beginnen. Koppig zijn, dat is niet goed, en jaloers zijn ook niet. Maar met ouder worden, is dat misschien gemakkelijker, kunnen we mekaar beter het leven gunnen, zoals het is.

In een gezin, aan tafel, zijn er ook wel een keer accidentjes. Hoe gaan jullie daarmee om? Hoe proberen je dat op te lossen? Ik ben daar echt benieuwd naar!

William en Isabel

“Isabel en William zijn tijdens een Taizé-ontmoeting beginnen babbelen en ze zijn eigenlijk nooit gestopt.”

Isabel:

Wij hebben elkaar leren kennen in Taizé tijdens een Taizé-ontmoeting, en wij zijn daar begonnen babbelen en we zijn eigenlijk nooit gestopt. Het was zelfs zo dat ik niet doorhad dat mijn man William blind was. En dat blijven babbelen is nog altijd voor ons van essentieel belang.

William:

We zijn ook samen georiënteerd naar de wereld toe en we hebben dat ook tijdens ons huwelijk met onze huwelijkskaars willen symboliseren, waar op staat: Met mijn arm rond je schouders omhels ik de hele wereld. En daarom hebben we ook de kans gegrepen om in een co-housing project te gaan wonen.

Isabel:

Op die manier kunnen wij samen de wereld een beetje beter maken. De verbondenheid zit hem niet alleen in het samenleven in het co-housing-project, maar ook in het samen naar een viering gaan regelmatig met de kinderen, of samen ergens proberen goede doelen te steunen.

Wij proberen ook de verbondenheid met elkaar te blijven behouden in het dagelijkse leven. En dat kan gaan om elkaar op het einde van de dag in bed een kruisje geven voor het slapen. Ik heb ook het “voorrecht” omdat mijn man blind is dat ik hem moet of mag begeleiden. Als gevolg daarvan heb ik ook heel vaak het voorrecht om met hem hand in hand te mogen lopen.

Onze opdracht voor jullie is dat jullie nu hand in hand tot aan de volgende halte lopen.

William:

En voor wie het aandurft, mag je elk om beurt je ogen sluiten gedurende een stukje zodat je ook eens weet wat het is om geleid te worden en je te kunnen en durven overgeven.

Davy, Tine, Yorben en Yara

*“Voor Davy en Tine uit liefde zich in wat ze doen:
zorgen voor mensen, respectvol omgaan met elkaar.”*

Wij zijn Davy, Tine, Yorben en Yara.

Davy:

Liefde is voor ons: de één vult de ander aan – we hebben immers verschillende talenten. Door de liefdesband kunnen we als koppel sterk in het leven staan. Omdat we de liefde van elkaar kunnen ervaren, kunnen we dat tonen in ons doen en handelen.

Tine:

Liefde is als een werkwoord. We werken er dagelijks mee. Het is op een bijzondere manier omgaan met elkaar en met mensen om je heen. We staan volop in het leven en beiden werken we voor mensen vanuit een evangelische boodschap: ik, Tine, als verpleegkundige en Davy als diaken.

Yorben en Yara:

In ons gezin proberen we zoveel mogelijk respectvol met elkaar om te gaan en we spelen ook heel vaak samen. We maken soms wel ruzie, maar we knuffelen ook veel.

Beste wandelaars, we wensen jullie nog heel veel liefde toe op jullie levenspad. De liefde is erin geloven. We willen jullie ook nog een vraag meegeven: Hoe wil je de liefde die jullie verbindt, in de toekomst gestalte geven?

Jürgen en Jurgen

“De Liefde is heel concreet.”

Jürgen:

Voor ons is de liefde iets heel concreet, iets dat zich toont in hoe we met elkaar en met andere mensen omgaan. Dat begint 's morgens vroeg door bewust goedemorgen te zeggen tegen elkaar en tijd te nemen om samen het Evangelie te lezen en samen te bidden. Liefde betekent ook elkaar de vrijheid geven om te kunnen zijn wie je bent. Concreet liefhebben is ook verdragen wat de andere doet wat ik niet zou doen. Dat zijn manieren om de liefde heel concreet voelbaar te laten worden.

Wij hebben geen kinderen, maar we hebben wel tijd om dan samen voor anderen te zorgen.

Jurgen:

Voor mij is God een heel vaag en abstract begrip dat wel vorm en kleur kan krijgen in de figuur van Jezus: in de gevangenis, op het werk, soms in de trein. Ja, Hij kan op alle mogelijke manieren, op ieder moment ons pad kruisen. Het is een kwestie van opmerkzaam genoeg te zijn om Hem ook te zien.

Jürgen en Jurgen hebben de gewoonte om op reis een steen mee te nemen.

Ze zijn ervan overtuigd dat we met z'n allen hier zijn om een steen te verleggen op deze aarde.

Zoek een steen in deze buurt, dichtbij en raap hem op. Wandel met deze in stilte naar de volgende halte en denk over na welke steen je alleen of samen willen verleggen in jouw leven.

Simon, Andreas en Johannes

“Ja, we zien elkaar graag in ons gezin.”

Simon:

Soms heb ik het nodig om even alleen te zijn. En ik ben heel blij dat dit in dit gezin kan. Het is voor mij heel rustgevend en het werkt echt.

Andreas:

Soms loopt het fout en is het niet altijd even gemakkelijk om sorry te zeggen. Toch proberen we dit altijd zo snel mogelijk te doen.

Johannes:

Als ik muziek oefen, dan kan ik altijd hulp vragen aan papa.

Simon:

Als we elkaar helpen bij dingen die we zelf minder leuk vinden, bijvoorbeeld de afdroog van de afwas, de tafel afruimen en de afwasmachine uitlaten.

➔ **Waar kan je in jullie gezin merken dat jullie elkaar graag zien?**

Jacqueline

*“Jacqueline wil iedereen vertellen hoe gelukkig ze is met André.
Ze wenst het aan iedereen toe.”*

Ik ben Jacqueline, de vrouw van André. We zijn hier samen in het woonzorgcentrum Sint-Vincentius. We zijn hier heel graag. We zijn hier goed. Ze zijn hier vriendelijk. En we zijn bijna 64 jaar getrouwd. We hebben onze zoon verloren, hij was 45 jaar. Jammer. Dat mocht niet gebeurd zijn. Spijtig. Ik wens het niemand toe.

Ik wil iedereen vertellen hoe gelukkig ik ben met André. Ik wens dat aan iedereen toe. We hebben een zoon gehad, Nico. Bij hem was dat zo niet. Jammer, jammer, jammer. Kijk, kom overeen! Loop niet weg van elkaar. Blijf tezamen, zoals wij gedaan hebben. Nu draag ik zorg voor André. Ja, ik doe veel voor André. Ik doe veel, veel voor André. Ik laat mijn nachtrust voor André. Ja, dat mag ik zeggen. Ja, ik geloof. Het bestaat. Ik weet dat we bij Nico zullen zijn. Ik verlang ernaar, ik mag dat eerlijk zeggen. Ik verlang om bij Nico te zijn, ik en André.

Hoe kan jij de liefde waarmaken in de kleine dingen van elke dag?

*“Liefde betekent eigenlijk drie dingen. Liefde is geven. Liefde is delen.
En liefde is ontvangen.”*

Hallo, ik ben Dagmar, en dit is Telma (hond). Ik werk bij de Sint-Michiels-beweging en ik vertel vandaag wat liefde voor mij betekent.

Liefde betekent voor mij eigenlijk drie dingen. Liefde is geven. Liefde is delen. En liefde is ontvangen.

Liefde geven dat is meer dan alleen maar cadeautjes kopen of een mooie bijdrage storten. Die dingen kunnen goed zijn, maar geven kan ook zijn het geven van je tijd, en het geven van je energie en het geven van je aandacht aan andere mensen.

Liefde is ook ontvangen. Dat betekent voor mij jezelf open stellen voor de mogelijkheid dat er mooie dingen in je leven kunnen gebeuren. Soms heb je misschien geen tijd of geen zin, maar als je een open houding aanneemt, dan weet je nooit wat er gebeurt. Zo hebben wij met Telma eerst gedacht we hebben geen tijd om elke dag te gaan wandelen. Maar we hebben het toch gedaan en nu mogen we elke dag van haar veel liefde ontvangen.

En liefde is ook delen. Alles wat je voor jezelf alleen houdt krijgt niet de kans om te groeien. En liefde dat is toch juist het mooie: hoe meer je het deelt, hoe meer het groeit.

Mijn challenge aan jullie is dan ook vandaag: zoek een manier om de liefde te delen. Kijk eens naar iets wat je in je dagelijkse leven doet, waar jij liefde geeft of liefde ontvangt, en maak dat anderen daar ook een deel van uit mogen maken.

